

José Antonio Zarzalejos, secretari general del Grupo Vocento, ha estat director de l'‘Abc’ i d'‘El Correo’, el diari més venut al País Basc. Coneix de prop la realitat basca, objecte de la seva preocupació principal. Com a director de l'‘Abc’ va rebaixar el discurs sectari i agressiu del diari espanyol respecte a l'etapa anterior de José María Anson.

“No és cert que el discurs de Catalunya no arriba a Espanya”

Tenint en compte les reaccions visceralment d'alguns mitjans espanyols, com creu que poden arribar els arguments dels “nacionalistes” catalans i bascos als ciutadans de fora d'aquests territoris? no és una deficiència democràtica?

—No, no, en absolut! La premsa regional-estatal més potent que hi ha a Espanya és la catalana i la basca. La premsa catalana se segueix molt atentament a Madrid. A mi em sembla que parlar d'incomunicació i d'ignorància, i més tenint present l'explosió de mitjans digitals i de les noves tecnologies, no té cap mena de sentit. No és cert que el discurs de Catalunya, o del País Basc, no arriba perfectament a Espanya, no hi ha incomunicació.

—Amb les reaccions davant d'una proposta com l'Estatut de Catalunya, creu de debò que no hi ha incomunicació?

—No, en absolut, repeteixo que no crec que sigui un tema d'incomunicació. Això sí, hi ha discrepàncies que vénen del fet que existeixen unes conformacions de l'espectre polític i social de Catalunya i del País Basc, amb visions diferents a les de la capital de l'estat i d'altres parts d'Espanya. Però

és una discrepància de model d'estat i prou.

D'altra banda, però, tampoc no podem establir relacions de semblança entre Catalunya i el País Basc. Per

exemple, el caràcter transversal del catalanisme no es pot comparar amb el basquisme.

—És positiva o negativa aquesta transversalitat del catalanisme?

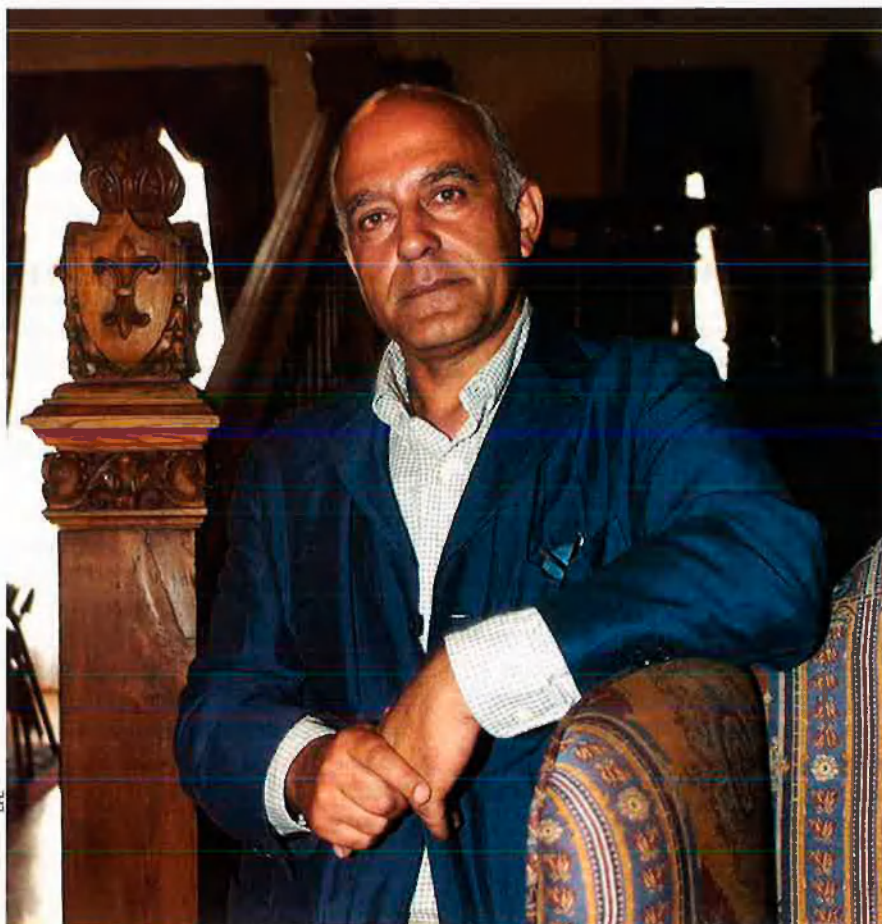
—Al meu parer, és un bon sentiment de país, perquè el catalanisme pot ser no nacionalista, cosa que no passa al País Basc, on no hi ha basquisme perquè el nacionalisme no li ha deixat espai. El PSC, encara que molta gent ho pensi, no es pot dir que sigui nacionalista...

—Però fins i tot hi ha qui acusa Piqué de nacionalista...

—És absurd, el cas de Piqué és una forma de catalanisme més, no nacionalista.

—També els mitjans catalans són titllats de nacionalistes, tot i el predomini clar dels mitjans espanyols a Catalunya. Com explica, doncs, que el “nacionalisme” no reculi?

—A veure, des d'aquí [Espanya] es té la percepció que la premsa d'àmbit comunitari —que en el cas català té una projecció molt important— no és gaire crítica... Potser per ser més a prop del poder autonòmic, on es viu el debat polític de la comunitat. D'això a dir que és nacionalista no ho trobo encertat. Sí que hi ha un problema de proximitat al poder que no li permet ser crítica, però

res més. Per exemple, en el debat de l'estat, crida l'atenció l'absència que hi ha de crítica en la premsa catalana...

—A Espanya hi ha mitjans nacionalistes?

—Depèn... Si entenem com a nacionalistes els que defensen un estat jacobí i centralista, n'hi ha pocs. Però si ho entenem com una premsa que té un criteri molt ferm en la defensa del que recull l'article 2 de la Constitució, n'hi ha més. Aquesta premsa deixa molt clar que no vol un model d'estat que comparteixi la sobirania.

—Però molts articles o tertúlies, informacions, no s'aturen amb aquest argumentari i utilitzen sovint desinformacions, per no dir falsedats. Com el tòpic que el català s'imposa, o que es margina qui parla castellà. Contra Catalunya s'hi val tot?

—A veure, penso que a Espanya la llengua comuna de tots és la castellana. Tot i que la llengua de Catalunya, així com del País Valencià i de les Illes, és pròpia. Però enfocar el tema de la llengua al fet de ser pròpia és un reduccionisme. Catalunya, a diferència del País Basc, per exemple, té una llengua accessible que pot aprendre's en el sistema educatiu amb relativa facilitat. Per això trobo que no hem de dramatitzar el tema lingüístic. Catalunya va cap a una situació de bilingüisme molt lògica, cosa que no passa al País Basc, on hi ha una situació de diglòssia galopant de domini absolut del castellà. El català té un desenvolupament literari i històric molt més ampli, per tant, es dramatitza massa. Ara, el bilingüisme té el problema que ha de ser gradual... No es pot imposar i cal fer-lo a un ritme adequat.

—Atesa la reacció en tromba dels mitjans espanyols amb l'Estatut català, vostè que ha estat director de l'Abc i d'El Correo, creu que hi ha estratègies comunes, argumentaris per articulistes, etc., entre els mitjans de Madrid?

—Impossible. No hi ha premsa que es porti pitjor que la madrilenya. Els diaris madrilenys són incapaços de fer estratègies comunes. Coincidències? Evidentment, però no responen a cap estratègia comuna.

—Hi ha anticatalanisme en la premsa espanyola?

—El mateix fons d'anticatalanisme que hi ha a Catalunya d'antimadrile-

Un Estatut més net que una pastera!

EL CIRC DE LA FAMÍLIA BRUNETTI

La família Brunetti, aquells grans vigies-custodis dels "valores eternos", no descansa. Això té mèrit, però també cal dir que bona part d'aquesta cursa sense treva la poden córrer gràcies a la col·laboració desinteressada d'una legió d'abnegats voluntaris, tipus "Platanito" —si fem el similitudí— o "Farruquito" —si el fem automobilístic—. Entusiastes que, malgrat no ser professionals, vetllen sense desmai. Segui aquest d'avui un humil homenatge a tots ells. Com ara el senyor Pedro J. Piqueras Ibáñez que, en les cartes al director del diari Abc i sota el títol "Cultura y religión van unidas", fa la següent aportació fruit del patiment conscienciat:

"El Estatuto quedará en el Congreso limpio como una patena", ha dicho Zapatero [...] ¿habrán entendido los jóvenes la expresión 'limpio como una patena'? Dudo que con la formación que están recibiendo muchos sepan qué es una patena [...] Sí, hasta en quien busca por todos los medios hacer desaparecer de la sociedad española la religión católica, afloran de manera natural vestigios de ésta en sus expresiones mas graves. ¿Cómo explicaremos esta cultura, tan arraigada en nuestra sociedad, a las nuevas generaciones cuando por ley la asignatura de Religión haya quedado relegada a las sacristías? Cada día me convenzo mas de la importancia de esta asignatura en la formación de los jóvenes. Expresiones como la de José Luis Rodríguez Zapatero no hacen más que corroborarlo."

Potser algun malpensat perifèric arriba a pensar coses tan maquiavèliques com allò del savi que apunta la lluna i l'enze que li mira el dit, però veuran vostès si en va d'encaminat el senyor Piqueras Ibáñez. Transcrivim un fragment de la col·laboració habitual que Antonio Gala, una de les plomes hispanes més destacades, fa al diari La Razón. Atenció al contingut... i a la píffia.

"Me había propuesto no escribir de este tema; pero supongo que es imposible. [...] El Estado no puede reorganizarse a tenor del Estatut catalán. Ni una nación continente estructurarse como ordenen una nación contenida (en otro sentido muy poco contenida). Hace falta mucha frialdad para no llegar a las manos. [...] Y cerca está la oposición frotándose las manos: he aquí el Irak de Zapatero. ¿Podrá limpiar del todo esa patera? Ojalá logre mirarse en ella. Y no salgan otros estatutos cuya comba lo haga saltar más alto y más deprisa."

Anem a pams, primer el contingut. Tremolo d'emoció en veure que ni tan sols esperits tan elevats com el de Gala es veuen amb cor de no "arribar a les mans" davant la provocació forasenjada que representa el projecte d'Estatut català. Ara, la píffia. És evident que de la ploma de l'eminent escriptor no ha sortit la confusió entre "patena" i "pastera" sinó que, de ben segur, ha estat obra d'algun subaltern jovenet encarregat de mecanografiar el text. Una víctima de les mancances formatives que denunciava el senyor Piqueras Ibáñez. Sort n'hi ha dels vigies voluntaris. A ells, el nostre homenatge.

Col·labora amb la família Brunetti!

Ajuda'ns a trobar les millors perles del Circ de la família Brunetti. Ens les podeu fer arribar per correu electrònic, circbrunetti@eltemps.net (en qualsevol format: vídeo, text o arxiu sonor) o per fax, 963 534 569 o 932 384 263, adjuntant les dades de les "troballes" (mitjà, data, secció, programa, autor...).

nyisme. La gent sensata veu Catalunya amb les seves llums i ombres. D'altra banda, un rerefons d'anticatalanisme seria suïcida, una amputació

del conjunt d'Espanya, i seria molt maldestre.

Enric Rimbau